

عنوان مقاله:

روایت شناسی اکوان دیو

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

امیرحسین آریان - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان

نسرین بیرانوند - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور، ایران

فهیمة سازمند - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، مدرس دانشگاه علمی کاربردی

خلاصه مقاله:

یکی از مباحث مهمی که در قرن بیستم مورد توجه قرار گرفت روایت شناسی است که در معنای عام گذر از وضعیت اولیه به سوی وضعیت ثانویه است که کنش کنشگران بر این مبنا صورت می پذیرد. گریماس روایت شناسی ساختارگراست. اوتلاش های فراوانی جهت ارایه الگوهای معین در زمینه روایت شناسی انجام داده است. روایت شناسی گریماس بر اساس ریخت شناسی حکایت های پراپ استوار است. در این مقاله داستان اکوان دیو در شاهنامه بر اساس نظریه جدید روایت شناسی ساختارگرا و معنی شناسانه گریماس بررسی شده است و نگارنده/نگارندگان به بررسی پیرنگ و الگوی کنشی گریماس و نیز تحلیل این داستان بر اساس مربع معنا شناسی او پرداخته اند

کلمات کلیدی:

روایت و روایت شناسی، الگوی گریماس. داستان اکوان دیو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581258>

